maj2020

Skavtič

In res, kaj nam pa manjka? Sreča je v drobnih stvareh in preprostih, veselih ljudeh. **Stran 11**

Za mlada srca **Spletno nasilje** 12
Skavt praktik **Trpotčev sirup** 18
Na prepihu **Boljše izbire** 31

1

2

3

4

5

6

1 Obujanje spominov na zimovanje, zimovanje IV, Vipavski Križ, Tolmin 1, **foto: Tilen Miklavič**

2 Kuhanje vodove ižine, zimovanje IV, Strojna, Koroška 1, **foto: Nika Priteržnik**

3 Nazoren prikaz, kako je skavt čist v mislih, besedah in dejanjih, barvit Skliklen klan, park Mejca, Idrija 1, **foto: Mariana Medic**

4 Razigrani bobri, zimovanje BB, Škofja Loka, Škofja Loka 1, **foto: Pip**

5 Koliko nog dam lahko na tla?, zimovanje IV, Vipavski Križ, Tolmin 1, **foto: Tilen Miklavič**

6 Napajanje na sončno energijo, SKVO oddih, Snežnik, Homec in Mengeš 1, **foto: Matic Bartol**

7

8

7 Skavt ne pozna slabega vremena, jesenovanje IV, Besnica, Škofja Loka 1, **foto: Mojca Prevodnik**

8 Med veliko igro je čas za marsikaj, zimovanje IV, Tunjice, Homec 1, **foto: Ana Marinko**

Fotografije iz vaših skavtskih dogodkov nam lahko pošljete na skavtic@skavt.net!

vsebina

8

16

19

32

Ave 4
V vetru 6
Virtualno skavtstvo
Skavt InPlaninec
Za mlada srca 12
Spletno nasilje
Skavt praktik 15
Zdravilne rastline
Trpotčev sirup
Lovilnik žuželk
Ob ognju 22
Kateheza
Naša kolonija 24
Tam v džungli 26
Na prepihu 28
Študij v tujini
Boljše izbire
Lovrenška župa
Oddih 36
Čutna pot
Skavt Peter

Glavna urednica: **Elektra Korošec**
Urediniki: **Katja Černelič, Nina Oražem, Lucija Lebar, Sara Brecl**
Urednik fotografij: **Rok Lužnik**
Redaktorica: **Zala Dimc**
Lektorice: **Monika Gril, Tinkara Požar, Marjeta Zgonc, Veronika Pucelj**

Oblikovanje in prelom: **Aljaž Munda, Urša Šega**
Tisk: **Tiskarna Povše**
E-pošta: **skavtic@skavt.net**

Naslovnica: Loška Dolina 1 **foto: Ema Avsec**

Tiskovino Skavtič izdaja:

Združenje slovenskih katoliških skavtov in skavtinj,
Ulica Janeza Pavla II., 1000 Ljubljana,
tel.: 01 433 21 30, 031 210 944

Sofinancira: Ministrastvo za izobraževanje, znanost in šport - Urad RS za mladino.

Naklada: 3700 izvodov Cena: 2€
Letna naročnina: 10€ Letnik: 26/3

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Ave!

Družinska slika med izbruhom španske gripe

Sprememba je edina konstanta v našem življenju. Začenjam z enakim stavkom kot prejšnjič, le da postaja iz dneva v dan bolj aktualen. Lahko se pomirimo. Nič takega ne doživljamo, česar ljudje, ki so oblikovali naš genski zapis, niso izkusili že pred nami. Pojav virusa ni nič novega, četudi je o njegovem izvoru morje teorij, ki v različni meri zagotavljajo pretočnost vode ali jo zadržujejo.

Piše: Elektra Korošec, Zmedena papiga, Cerknica 1

Kuge vseh imen in kronologij, gripa, španska gripa, ebola, zika, danes korona in še mnogi vmes. Se je dogajalo, se dogaja in se bo. Človeštvo je na poti. Na poti po gorskem grebenu. Vzpon, ki doseže vrh in se prevesi navzdol in ko se dovolj spusti, preide v vzpon, ki mu sledi nov vrh in krivulja se zopet preusmeri. Konec koncev, generacija rojena po l. 1991 je končno priča konkretnim zgodovinskim dogodkom. Mirnih obdobij v zgodovini ni, razen tistega enega, ki je nekoga ovenčal z nazivom Knez miru. V miru je bilo človeštvo le enkrat. Pax Romana ali rimski mir, je približno 200-letno obdobje miru, ki je zaznamovalo svet prav okrog leta 0, ko je mogočnemu Rimu zavladal cesar Avgust. Jezus je zares zaznamoval svoj prvi prihod.

»Težki časi ustvarijo može. Dobri možje ustvarijo dobre čase. Dobri časi ustvarijo slabe može in slabi možje ustvarijo slabe čase,« je zapisal Michael Hopf. Kje smo zdaj? Prepričana sem, da bi v slovenski javnosti našli vsaj dva različna odgovora. Kdo ima bolj prav in kdo ne, bo najbolje pokazal čas. Voda ni edina, ki ima ozko glavo. Resnica bi rekla, ima še ožjo. Svet je lep, pa vendar je po njem treba hoditi previdno, z odprtimi očmi in glavo. Svoboda s seboj premo sorazmerno prinaša odgovornost. In če premo sorazmerje postane obratno? Potem začnite (z menoj) vleči vzporednice z Romo Aeterno, Mogočnim Rimom. Živali še ne prevzemajo novodobne funkcije konzula.

Cerkve so prvič v zgodovini same zaprle svoja vrata. Vsaka institucija je začela z bitjem svojega boja, pri čemer skavti nismo nobena izjema. So stvari, ki postajajo trdnejše, in so stvari, ki se rušijo. Zrno se ločuje od plevela na osebnem, političnem, službenem in verskem področju. Vsak bije svoj boj in v njem sprejema svobodne odločitve.

Kaj potem? Kaj bo z nami? Bo še kdaj tako kot je bilo? Nismo bogovi. Skrb za prihodnost je človeška, a v resnici nepotrebna. Če mislimo, da bo sedaj kar konec, ne bo. Nikoli ni bilo in tudi sedaj ne bo. Naj se seje in naj se preseje. In naj vzklije novo in neomadeževano. Naj bo prihodnost položena v Božje roke, kajti če kdo, On ve, kaj počne. Nič ni večno, ne dobro ne slabo, zato dragi bratje in sestre, tako v duhu kot v skavtstvu, pogumno in odgovorno korakajte v vsak dan posebej.

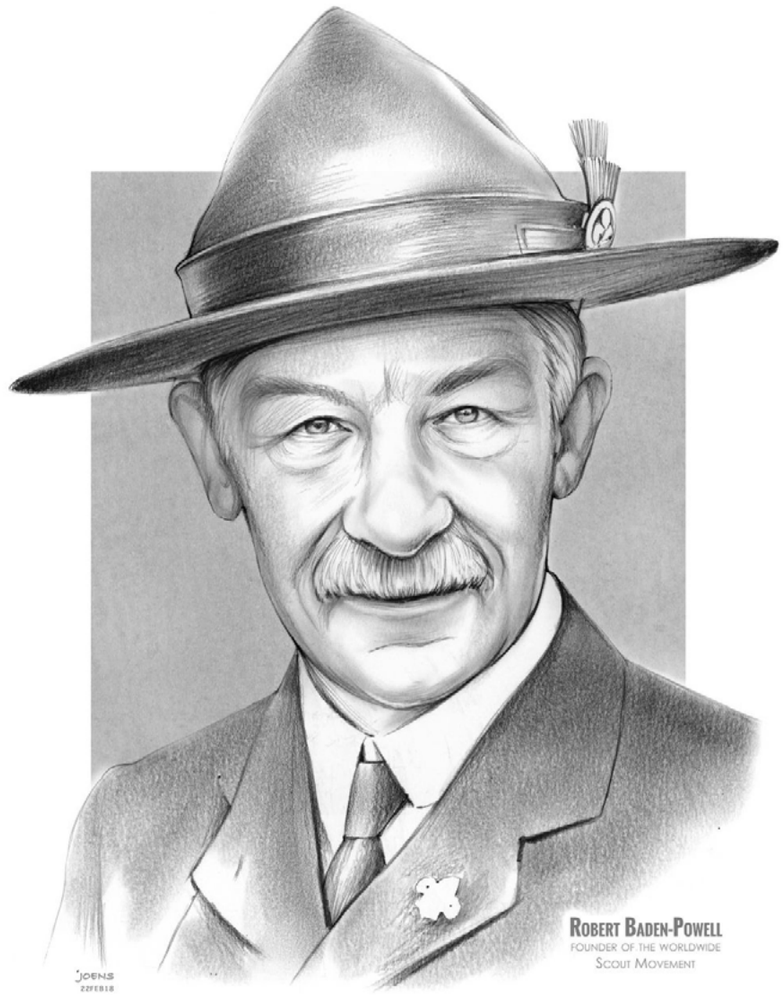

„Če vam življenje pokaže zobe, ne vrzite puške v koruzo in poskusite z nečim novim. Če takšno ravnanje postane navada, ostane navada. Življenje tako postane zaporedje porazov, od katerih si ne opomoreš."

- Robert Baden-Powell

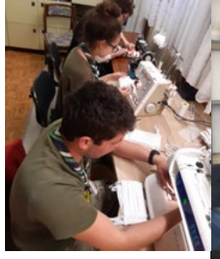

#virtualnoskavtstvo

Včasih se zdi, da se je svet, kot smo ga poznali skavtinje in skavti, 13. marca 2020 ustavil. Čas, ko je širjenje koronavirusa onemogočilo marsikatero dejavnost, med drugim vse skavtske aktivnosti. Vendar smo se skavti odločili, da bomo še vedno skupaj, tokrat le na drugačen način. Hitro smo se prilagodili spremembam in prek spleta vstopili v domove skavtinj in skavtov. Skavtska srečanja so začela potekati na daljavo (virtualno) preko aplikacije Zoom.

Piše: Boži Čulibrk Rajkovič

Pomembna prvina skavtske dejavnosti je prostovoljstvo. Skavtski voditelj namreč v povprečju opravi **325 ur prostovoljnega dela letno.** Skavti v času korone (ta izraz se je res prijel) nismo mogli izvajati aktivnosti v obliki, kot smo jih navajeni, smo se pa v duhu skavtskega gesla 'vedno pripravljeni služiti' odzvali povabilu občin, organizacij in posameznikov. Pomagali smo pri izvajanju humanitarnih aktivnosti v sodelovanju Civilno zaščito in nudenju pomoči vsem, ki so jo potrebovali (kot je bilo npr. prinašanje hrane iz trgovin in nakup zdravil predvsem starejšim občanom). V ljudeh je bilo čutiti izredno hvaležnost. Številni so bili hvaležni le za nekaj besed, ki smo jih izmenjali na varnostni razdalji. Ta izkušnja je bila spodbuda za vse mlade, da so v dneh v času koronavirusa našli čas ter način in starejšim, osamljenim v soseski ali sorodstvu namenili nekaj trenutkov. Kratko srečanje, telefonski pogovor ali pa video klic ne stane veliko, vendar marsikomu pomeni ogromno.

Ob 30. obletnici Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, 31. marca 2020, smo za vse sedanje in nekdanje skavtinje in skavte ter podpornike objavili video posnetek 30 let Skavtov, z voščilom načelnika in načelnice Združenja, Žiga in Irene, predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja in drugih. Prenos **skavtske svete maše ob 30. obletnici** si je na YouTube kanalu v živo ogledalo več kot 2.300 ljudi, mašo je vodil generalni duhovni asistent Janez Kobal.

Preko spleta je Združenje organiziralo 27. marca in 3. aprila 2020 **skupno molitev Križevega pota**. Udeležile so se ga številne skavtske družine v svojih domovih po vsej Sloveniji. Bilo je doživeto, čustveno in nepozabno. Za skavte in njihove starše smo pripravili še knjižico **Velikonočna družinska kateheza** kot pomoč in spodbudo za bolj doživete velikonočne dni.

V času spremenjenega vsakdanjika in v duhu prostovoljnega dela smo se odločili, da pomagamo tudi tistim, ki potrebujejo drugačno vrsto pomoči. Zato smo oblikovali portal ***'Skavt, kako si?'***, ki mladim ponuja prostor za spoznavanje in krepitev duševnega zdravja. Zaradi pozitivnega odziva in spodbude voditeljev, da portal delimo tudi izven organizacije, smo ga odprli za mlajše skavte in zunanje uporabnike. Skavti stremimo k dobrodelnosti v širši družbi in delitev portala z zunanjimi uporabniki je eden od načinov, kako smo se odzvali v negotovi situaciji. Naš cilj je vedno krepitev skupnosti in pripadnosti preko pristnega odnosa med mladimi in njihovimi voditelji. Želimo si, da člani najdejo podporo med vrstniki in skavtskimi voditelji.

Skavti smo ostajali aktivni v virtualnem svetu na družbenih medijih. Ves čas smo se spodbujali med seboj. Mnogi stegi so objavljali na svojem Facebook in Instagram profilu **izzive** in spodbujali skavte, da so aktivni. V okviru projekta Izzivaj – uživaj 2, ki ga podpira Ministrstvo za zdravje, smo na YouTube kanalu lansirali **video posnetke** za čas #ostanidoma na temo gibanja in zdrave prehrane oz. priprave receptov po skavtski kuharici.

V času koronavirusa, ki je v nas zbudil občutke strahu in negotovosti, smo se, da bi jih lažje premagali, spomnili, da imamo **skavtsko srce** in vemo, da nas svet potrebuje, potrebujemo pa tudi drug drugega. Baden-Powell nam je dodelil pomembno in odgovorno nalogo. »Bistvo dobrega skavta ni le v zabavi in pustolovščini, ampak v pomoči domovini in služenju ljudem v stiski. To je poslanstvo najboljših.«

Povezava do video prispevkov:

Na YouTube kanalu Skavti poišči videoposnetke:

- 30 let Skavtov ob 30. obletnici Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov z voščilom predsednika RS, Boruta Pahorja.
- Prenos skavtske svete maše ob 30. obletnici Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, vodil jo je generalni duhovni asistent Janez Kobal.
- Dva videa za pripravo obroka po skavtski kuharici v času koronavirusa.
- Slišiš budnico – 2 dela.

Decembra 2019 so začele nastajati prve črke in prve strani pomembne zgodbe ustvarjanja lepšega in boljšega sveta. Te se običajno skrivajo v sodelovanju, v trudu narediti nekaj dobrega za sočloveka, v odprtosti, da te nagovorijo nove ideje in da si upaš narediti prvi korak. Ali še bolje, kar skočiti, ker ko narediš korak, lahko stopiš nazaj, ko skočiš, pa si izzivu zagotovo rekel »DA«.

Piše: Tjaša Sušin, Nepogrešljiva svižčevka, poverjenica za program
Fotografira: Anja Halik

Bila je lepa sončna sobota, 8. februar 2019, kulturni praznik, Prešernov dan in okoli 170 se nas je zbralo na inkluzijskem pohodu na Pohorje. Pohod je bil še posebej pomemben, ker smo Skavti (poleg Slovenske Karitas in Zveze tabornikov Slovenije) podpisali dogovor o sodelovanju s Planinsko zvezo Slovenije – odbor »Planinstvo za invalide/OPP«. Zbralo se nas je kar 36 skavtinj ter skavtov in pohodnikom smo dan polepšali tudi s pesmijo.

O tem, da je bilo neprecenljivo in nepozabno, pričajo izjave skavtov, ki so se udeležili pohoda kot spremljevalci oseb s posebnimi potrebami ali zgolj kot udeleženci.

Sobotni dan je bil idealen za sprehod po Pohorju, sijalo je sonce, obkrožala nas je mogočna narava in srečni ljudje. Zame je bil pohod nekakšen pobeg iz vsakdanjika, verjamem, da je bil ta dan tudi slepim in slabovidnim drugačen kot vsi ostali. Vsekakor je bil to lep začetek sodelovanja s Planinsko zvezo Slovenije, predvsem v smislu ponudbe priložnostnega služenja voditeljev in popotnikov ter s tem širjenja obzorij, gradnje mostov med različnimi ljudmi, ki imamo v resnici veliko skupnega!
Veronika Simončič – Uživaška ježika, Šentjernej 1

Pohod mi bo ostal v zelo lepem spominu, saj je bila to zame neprecenljiva izkušnja. Pot sem si zelo dobro zapomnila, saj jo moraš slabovidni osebi ves čas zelo natančno opisovati in kmalu opaziš tudi tiste majhne stvari, ki jih drugače ne bi. Med hojo sem spoznala kdo so, kakšne zgodbe in sanje imajo, najbolj pa sem se razveselila njihovih nasmeškov na cilju, ker veš, da si jih osrečil.
Katarina Meža – Živahna čebelica, Velenje 1

Presenečena sem bila nad tako številčno udeležbo, me pa to tudi veseli, saj pomeni odprtost za taka povezovanja. V prihodnje pa bi lahko spodbudili še več 'mešanja' med udeleženci pohoda, da bi se bolje spoznali in povezali med seboj. Imela sem se super, večino poti sem prehodila s sestro, z dvema tabornicama in dvema fantoma z Downovim sindromom, ki sta med nas sejala dobro voljo in navdušenje!«
Nastja Perovnik – Zanesljiva kresnička, Koroška 2

Ta dan je bil zelo poseben, videli smo, da so ti ljudje čisto enaki nam - vse počnejo samostojno in imajo na svet zanimiv pogled. Najlepše je bilo, ko so skupaj z nami peli in se veselili.
Sara Steinbacher, Maribor 2

Pohod je bil čudovit tako zaradi razgleda in sončnega vremena kot družbe. Res je bilo lepo gledati ljudi, ki imajo tako močno notranjo motivacijo, da jih prav nobena ovira ne ustavi. Nikoli si nisem mislila, da lahko Siva pot ob kitari pred Mariborsko kočo osreči toliko ljudi, a nasmehi planincev so se mi res vtisnili v spomin.
Neja Flogie – Elegantna opica, Maribor 2

Prvi pohod v sklopu projekta Slepi/slabovidni planinci po Slovenski planinski poti je bil res prijeten. Spoznavanje z osebami s posebnimi potrebami mi vedno pusti globok pečat. Enostavno me prevzamejo s svojim žarom, veseljem, pozitivnostjo in igrivostjo. Tudi tokrat je bilo tako. Hvaležna sem, da sem lahko dan preživela na pohodu s super ljudmi in se veselim prihodnjih planinskih podvigov. :)
Nika Perovnik – Akcijska kresnička, Koroška 2

V želji, da bi naša vzgoja dosegala vedno večje rezultate in bi združili lepote našega Stvarstva, vzbujali čudenje ob gorah, preživljali prosti čas z gibanjem na svežem zraku, se učili inkluzije in v nesebičnem služenju osebno rasli, smo vzeli pohode čisto zares. Nekateri so si zato 8. marca privoščili še drugo tovrstno izkušnjo – inkluzijski pohod slepih in slabovidnih na Slavnik, kjer so jim v koči postregli gluhi in naglušni.

Takole pravi Živahna čebelica iz Velenja in sebe ter vse nas sprašuje:

KAJ NAM PA MANJKA?

V nedeljo sem pod vznožjem Slavnika čakala, koga bom tokrat spremljala na poti. Znašla sem se ob gospodu Martinu in njegovi psički Bibi. Mirno mi je rekel, naj ne skrbim in naj mu samo povem, če bo kje kakšna prepreka ter da upa, da ga bom dohajala. Seveda sem najprej mislila, da se šali, pa sem prav kmalu spoznala, da temu ni tako. V hrib smo se zagnali s konkretnim tempom in hodila sta, kot da ju nič ne more ustaviti. Na njegovem nahrbtniku sem kmalu zagledala školjko, prav takšno kot sem jo imela sama na El Caminu … in kmalu sem dobila odgovor na vprašanje, kot da ni nič takega : »Ja, z Bibo sva prehodila Frances.«

Spet so se v glavi prebudili lepi spomini in seveda sem hitela razlagati, da sem jo prehodila tudi sama. Malo sem premislila, potem pa me je zadelo, zato sem se ustavila in vprašala: »Kdo je šel s tabo?« Odgovoril mi ja, da sta šla sama z Bibo. Lahko si mislite, kakšen je bil izraz na mojem obrazu. Moj zemljevid na Caminu so bile moje oči, ki so se orientirale samo po rumenih puščicah, pred mano pa je bil nekdo, ki je vso upanje položil v svojo psičko, da ga je vodila 800 kilometrov skozi Španijo. Nekaj trenutkov sem potrebovala, da sem dojela. Razmišljala sem, kako mi ljudje na potopisih vedno dajo tisoč in en razlog, zakaj ne morejo iti, čeprav si želijo. Seveda jih razumem, saj je strah velik gospod in ga je včasih težko premagati. Zaviti v mehurčkih udobja se bojimo sveta, kot da je vse, kar je drugačno, grozno in nevarno. In samo čakamo. Samo še tole naredim, potem pa bo boljše. Nekoč, ko bom toliko stara, se bom odpravila tudi jaz. Ko bom v penziji, bo vse drugače. Ljudje mislijo, da je časa na pretek, mene pa je strah, da ga imam premalo in ne bom uspela vsega doživeti. Pozabljamo na minljivost in tudi to, da lahko vsakega od nas doletijo hude stvari.

Med hojo sem občasno zaprla oči in se zavila v temo. Ne zato, da bi se naslanjala na to, da so moji problemi proti slepoti nični, ampak da bi se zavela, zahvalila za trenutek in za to, da mi je dan vid. V delu, ki sem ga opravljala, sem bila daleč od popolnosti. Vmes se je gospod zaletel v drevo, ker sem ob njegovi družbi pozabila, da ga ne vidi. Lahko si mislite, da se nisem počutila najbolje … ampak prešinilo me je, kako lepo bi bilo, če bi lahko ljudje kdaj pozabili. Ne govorim o prilagoditvah … teh je za kvalitetno življenje oseb s posebnimi potrebami v naši družbi res premalo. Govorim o tem, da bi pozabili na prepreke med nami, ki nas odtujujejo in umeščajo v posamezne skupine. Včasih je težko, če ti nekaj ni blizu, ampak če bi se vsi trudili razumeti drug drugega, bi bila situacija drugačna. Zanimivo je, kako se slepi osredotočajo na to, kako zveni tvoj glas. Vprašajo te, če si v sorodu s to in to osebo, ker je glas podoben. Ne morejo te soditi po videzu, znajo pa poslušati in te oceniti glede na to kaj poveš. In čeprav ne zmorejo videti lepote narave, jo nekako občutijo.

Verjemite, njihove sreče na obrazu se ne da opisati in meni je to dalo ogromno. Med nami pa niso bili samo slepi, ampak tudi gluhi, ki so nas postregli v koči. Ob naročilu sem poiskala list z znakovnim jezikom. Fant se mi je nasmehnil, ko sem se nekako trudila in mučila pokazati stvari, pa mi na srečo besede hitro prebral z ustnic in odvihral z naročilom. Vse stvari sem dala na pladenj in jih prinesla na mizo ter se zazrla v prelep razgled. V daljavi zasnežene gore na eni strani ter neskončno morje na drugi. Takrat sem zaslišala Martina, ko je rekel: »Vreme je lepo, spremljevalci ste super, pijemo, jemo … Kaj nam pa manjka?«

In res, kaj nam pa manjka? Sreča je v drobnih stvareh in preprostih, veselih ljudeh.

Verjamem, da se te je kakšen delček prebranega dotaknil. In če te vsaj malo zanima, povabljen naslednjič zraven. Ko bo koronastanje mimo, bodo pohodi spet v polnosti zaživeli. Takrat si vabljen, da si vzameš čas in prideš po droben košček sreče. Nič nam ne manjka, potrebuješ le kanček poguma, da skočiš novemu izzivu naproti.

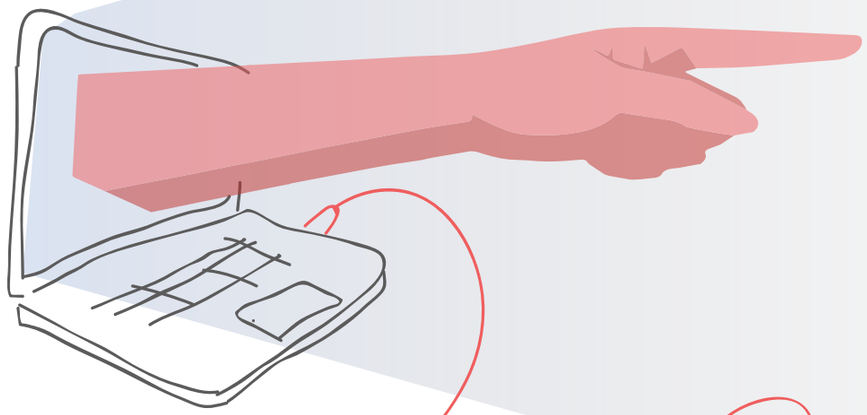

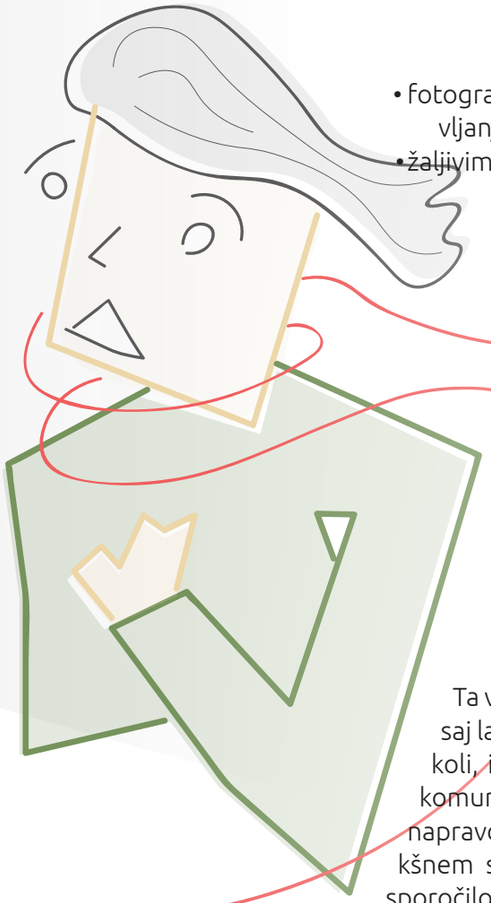

Spletno nasilje

Karantena. Tvoj svet se je preselil domov, med štiri stene, fizično stran od sošolcev, prijateljev, kolegov, soskavtov … Svet »zunaj« zdaj vse pogosteje gledaš skozi okno ekran računalnika, telefona, tablice … Pouk, predavanja, sestanki, skavtska srečanja, pogovori z nekom čez občinsko mejo (vsaj do konca aprila) so se premaknili iz učilnic, predavalnic, narave, kavarn na razne spletne platforme. Hvala Bogu imamo to možnost. Vendar pa več časa v spletnem okolju pomeni tudi več tveganja za izpostavljenost raznim nevarnostim, ki jih to s seboj prinaša. Ena izmed njih je spletno nasilje.

Pišeta: Rado J. Karo, Zvesti sokol in Mateja Pestotnik, Sanjska srna, Ljubljana 4
Ilustracija: Aljaž Munda

KAJ JE SPLETNO NASILJE (ang. cyberbullying)

Če nekdo uporablja digitalne naprave za to, da je namenoma krut do nekoga, temu pravimo spletno nasilje. Do tega lahko pride na socialnih omrežjih, prek SMS in MMS sporočil, klepetalnikov, različnih aplikacij in iger, forumov … Lahko se kaže na različne načine, na primer z:

- izključevanjem iz spletnih skupin;
- žaljivimi sporočili in komentarji, grožnjami, izsiljevanjem;
- ustvarjanjem sovražnih skupin;
- lažnimi profili (nekdo si ustvari lažen profil in nato v imenu žrtve objavlja neprimerne vsebine, ki žrtev spravljajo v zadrego ali ponižujejo);
- deljenjem intimnih posnetkov in izsiljevanjem z njimi;
- fotografiranjem in snemanjem ter objavljanjem posnetkov brez dovoljenja;
- žaljivimi memi;
- širjenjem laži o nekom po družabnih omrežjih;
- spletnim zalezovanjem, ki lahko postane tudi fizično;
- spletnimi izzivi pri katerih se od nekoga zahteva, da počne kaj ponižujočega ali nevarnega in objavi posnetek takega »izziva«;
- zlorabo zaupanja (nasilnež na internetu razkrije zasebne informacije, ki mu jih je žrtev zaupala v prepričanju, da jih ne bo delil z drugimi).

Ta vrsta nasilja je še posebej nevarna, saj lahko do nje pride kjerkoli in kadarkoli, in lahko doseže oziroma škoduje komurkoli, ki je priključen na mobilno napravo ali internet. Če se zgodi na kakšnem socialnem omrežju, lahko žaljivo sporočilo vidi veliko ljudi, poleg tega pa se lahko nasilnež skrije za anonimen profil, kar mu da še več zagona in predrznosti pri objavljanju krutih sporočil.

Vse to lahko na žrtvi pusti hude posledice. Morda tega na prvi pogled ne bo kazala, ker si ne upa, ne zna ali noče, vendar v resnici zelo trpi. Žrtev lahko to nasilje vodi v depresijo, izolacijo, samopoškodovanje in v najhujših primerih samomor.

KAKO UKREPATI?

Če se ti zgodi, da postaneš žrtev spletnega nasilja, se moraš najprej zavedati, da to ni tvoja krivda, da se ti ni treba česarkoli sramovati in, da lahko dobiš pomoč, ki jo potrebuješ. Ta pomoč ti kot žrtvi tudi pripada. Ne zadržuj stiske, ki jo doživljaš ob spletnem nasilju, zase. Spletnemu nasilnežu povej, da ti takšno ravnaje ni všeč in da te moti. Na socialnih omrežjih obstajajo ukrepi, preko katerih lahko dosežeš izbris oziroma umik žaljive objave.

Najpomembnejše pa je, da nisi tiho. Zaupaj staršem, prijateljem, skavtskim voditeljem, učiteljem ali šolskemu svetovalnemu delavcu kaj se ti dogaja. Odrasli ti bojo znali pomagati s pogovorom in nasvetom, prav tako pa bodo vedeli, kam te usmeriti, če potrebuješ še dodatno pomoč. Na spletu obstaja nekaj strani in projektov, ki so namenjeni ozaveščanju in pomoči otrokom in mladostnikom, ki se srečujejo z različnimi oblikami nasilja. In tudi spletno nasilje je ena izmed zelo resnih oblik. Lahko postane celo tako resno nasilje, da obravnavo prevzame Policija.

Za nasvet se lahko sam, ali pa skupaj s kom od prijateljev oziroma starejših, obrneš na več različnih strani. Ena izmed njih je točka ozaveščanja safe.si., ki ti lahko koristi tudi, da se obvaruješ pred spletnim nasiljem. Lahko se obrneš tudi na nevladno organizacijo Spletno oko ali pa pokličeš na TOM-telefon.

PREVENTIVA > KURATIVA

Nekaj nasvetov za varnost na spletu:

1. Svojih osebnih podatkov (ime, naslov, telefon, e-mail) ne deli na spletu: če jih ne deliš, jih nadlegovalci tudi ne bodo mogli zlorabiti.

2. Bodi zelo izbirčen, ko sprejemaš prošnje za prijateljstvo: sprejemaj le ljudi, ki jih dobro poznaš in se razumeš z njimi.

3. Zakleni telefon, zakleni profil in gesla ne zaupaj nikomur.

4. Skrbi za svoj spletni ugled: na pusti se slikati/snemati v vsaki situaciji, preverjaj, kaj drugi o tebi objavljajo na spletu. Vse, kar je enkrat objavljeno na spletu, tam tudi ostane, tudi če to izbrišeš. Pomisli, da bo lahko to kdaj videl tudi tvoj bodoči delodajalec.

5. Ne odpiraj sporočil neznancev in jih izbriši ali pa se posvetuj z odraslo osebo, ki ji zaupaš.

6. Upoštevaj spletni bonton. Tudi na spletu se obnašaj tako, kot si želiš, da se drugi do tebe.

ZA VODITELJE

Z otroki lahko izvedete delavnico za ozaveščanje o tem, kako hitro potujejo informacije po internetu.

Aktivnost (ki jo lahko izvedete, ko bo ponovno možno fizično zbiranje :)): Na vsak konec prostora postavite enega skavta. En je pošiljatelj, drugi pa prejemnik. Pošiljatelj dobi majhen predmet (recimo žogico), ki predstavlja objavo na internetu. Ostali se razdelijo v dve skupini. Ena skupina poskuša prenesti predmet iz enega konca prostora na drugega tako, da predmet čim bolj neopazno potuje od enega člana skupine do drugega. Čim več članov skupine naj sodeluje pri prenosu predmeta. Druga skupina poskuša ugotoviti, pri komu je v tistem trenutku objava in ustaviti njen prenos tako, da se tega skavta dotakne po roki. Vključite lahko različne strategije, kot so hitrost in izmikanje, diskretnost in prikrivanje, lahko poskusite zamotiti drugo ekipo, itd.

Pogovor: Sporočila lahko po spletu potujejo zelo hitro. Kaj lahko narediš, da spletne objave ne bi imele negativnih posledic?

Po parih ali v skupinah napišite seznam stvari, ki jih morate upoštevati, ko kaj objavite na spletu. Kaj to potegne za seboj, na kaj morate biti pozorni? Skupinam dajte 10 min, da premislijo in napišejo seznam. Potem naj poročajo še ostalim skupinam. Skupaj se odločite za top 5 vidikov, ki jih je treba upoštevati, ko kaj objavite na spletu.

ZA SKAVTE RADOVEDNEŽE:

safe.si/nasveti/spletno-in-mobilno-trpincenje/spletno-nasilje
www.wagggs.org/en/resources/surf-smart-programme

Zdravilne in uporabne

rastline na naših travnikih

V naravi lahko skavt najde ogromno uporabnih in zdravilnih rastlin. Nekatere so uporabne kot začimba, samostojna jed, druge pa kot zdravilno zelišče. Te rastline rastejo vse okoli nas, a le redki jih tudi prepoznajo in znajo uporabiti. In še tako vsakdanje rastline postanejo neizmerno zanimive, ko izveš, kakšna je njihova uporaba. Zato bi ti rada predstavila nekaj uporabnih rastlin, ki jih enostavno prepoznaš in uporabiš. Gotovo si katere že opazil v svojem okolju, a morda nisi vedel, da so tudi uporabne ali zdravilne.

Pišeta: Neža Potočnik, Požrtvovalna vidra in Peter Knific, Ustvarjalni jež, Preska 1

Lapuh

je rumena cvetlica z mesnatim stebelcem in ledvičastimi listi. Pritlični listi so grobo nazobčani, spodaj sivo polsteni in imajo rahel vonj. Najraje raste na ilovnatih tleh, ob vodi, cestah in na brežinah. Cveti marca in aprila. Cvetje je potrebno na hitro posušiti, saj potemneli cvetovi nimajo več svoje vrednosti. Čaj iz cele rastline pospešuje izkašljevanje, uporablja se ga tudi za inhaliranje ob prehladih in bronhitisu. Stolčene liste lapuha lahko uporabimo tudi kot obkladke za rane, sveže ali zagnojene, vnetja in otekline. Njegove liste lahko tudi posušimo in sežgemo, tako dobimo pepel, ki ima okus po slanem in ga lahko uporabljamo namesto soli. Zavedati pa se je potrebno, da ima lapuh tudi stranske učinke, zaradi katerih ni za stalno rabo, temveč zgolj priložnostno – največ 4 tedne letno.

Repuh

je zelo podobna rastlina kot Lapuh in se ju zlahka zameša, saj imata zelo podobni obliki listov, v hrvaščini pa se rastlina imenuje Lopuh. Prav tako kot Lapuh pa tudi Repuh raste na ilovnatih, mokrih tleh in ob vodi. Nabiramo majhne, za dlan velike liste. Čaj iz listov pijemo ob gripi in drugih nalezljivih boleznih, lajša kašelj in hripavost, pomaga pa tudi pri težavah z menstruacijo. Poleg tega pa sveži listi hladijo opekline, odprte rane, pike čebel in os.

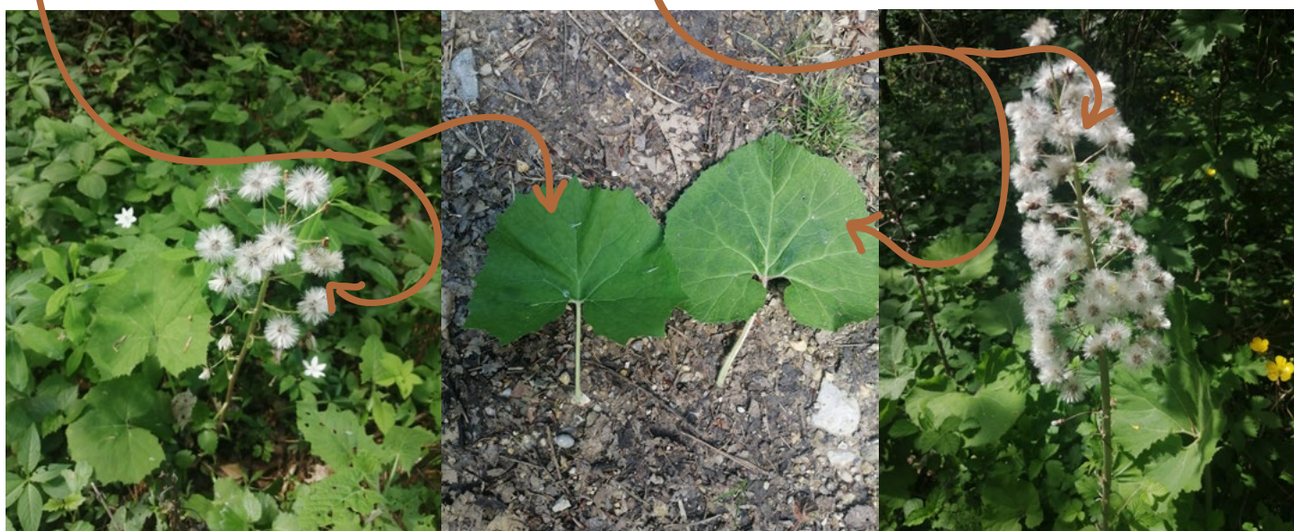

Plešec

je povsod razširjen plevel z značilnimi srčastimi listki. Najboljši je nabran spomladi, cveti pa od marca do pozne jeseni. Čaj zaustavlja različne krvavitve, predvsem iz pljuč, želodca in črevesja. Pri skavtih se lahko večkrat pojavi krvavitev iz nosu. Tudi za to je čaj učinkovit. S čajem iz plešca spiramo nos, da zaustavimo krvavitev. Plešec je tudi odlično zdravilo za dekleta z močno menstruacijo – 8 dni pred nastopom menstruacije je potrebno piti čaj iz plešca, 1-2x na dan. Prav tako pa lahko stolčen plešec polagamo na krvaveče rane, da zaustavimo krvavitev.

Ranjak

ima rumene cvetne glavice iz manjših cvetkov, raste predvsem na apnenčastih tleh in kot nam že ime pove, se ga uporablja predvsem pri oskrbi ran. Na rane lahko položimo zmečkane rastline ali obkladke iz ranjakovega čaja. S čajem rano očistimo, namočimo gazo v čaj in damo na rano, obkladek menjamo vsako uro. Rastlina pospešuje celjenje rane, čaj iz nje pa čisti kri in krepi želodec.

Velika Kopriva

raste povsod, kjer je zemlja bogata z dušikom. Nabiramo celo rastlino ali samo mlade liste, od pomladi do jeseni. Uporablja se v čajih, juhah ali kot priloga k jedem, dodaja pa se jo lahko tudi v pite ali kruh. Koprivin čaj uporabljamo za zaustavljanje krvavenja in odpravljanje izpuščajev, krepi odpornost in deluje proti prehladu ter krepi telo. Koprivin čaj grgramo ob ustnih infekcijah, aftah in vnetih dlesnih. Čaj lahko uporabljamo tudi za umivanje las, saj koristi proti maščenju las in prhljaju. Mlade liste koprive lahko uporabimo kot domačo koprivno špinačo, ta pa pomaga tudi proti slabokrvnosti. Iz koprive lahko naredimo tudi sok ali juho.

Navadni pljučnik

Navadni pljučnik je spomladansko cvetoča rastlina, ki najbolje raste v dobro namočenih tleh. Cveti marca in aprila, rastlino nabiramo, ko cveti, povežemo jo v šopke in sušimo v

zračnem prostoru. Čaj se uporablja pri boleznih dihal, sluznic in prebavil, saj zavira vnetja. Prav tako ga je možno uporabiti proti kašlju, hripavosti in driski.

Ozkolistni trpotec

Podobno kot pljučnik je tudi ozkolistni trpotec dober za zdravljenje dihalnih poti, vendar pa ima tudi marsikatero drugo koristno lastnost. Stolčeni sveži listi so dobri za ustavljanje krvavitev in celjenje ran, lahko pa se jih uporabi tudi kot obkladke v primeru oteklin in za celjenje pikov. Deluje tudi protibakterijsko. Ker raste praktično povsod, je eno najbolj univerzalnih zelišč in je zelo uporaben za marsikatero skavtsko nezgodo.

Malina

Čaj iz malinovih listov se uporablja proti driski (tudi listi robide), zmečkane sveže liste pa polagamo na boleče mesto kjerkoli na telesu, saj lajša bolečino.

Netresk

Sok iz listov proti bolečim vnetjem ušesa, zdravi pike in opekline; čaj iz listov proti driski, proti kurjim očesom, bradavicam; obloge iz zmečkanih listov proti mozoljem; liste

ocvremo v masti in dobimo mazilo za opekline, rane, zmečkanine, podplutbe.

Travniška kadulja

je bližnja sorodnica žajblja in cveti od maja do septembra. Stebla s cvetovi in liste nabiramo ob cvetenju. Vse skupaj sušimo na sončnem mestu in zdrobimo, ko je vse že suho. Čaj iz travniške kadulje se uporablja podobno kot žajbelj: za čiščenje organizma, ob prehladu, pri vnetjih v ustih, vnetem grlu in pri zadahu iz ust. Ima razkuževalen učinek. V manjših količinah deluje kot poživilo in krepčilo.

Še nekaj uporabnih rastlin:

Iz korenine **Navadnega potrošnika** se da izdelati kavni nadomestek – cikorijo. Izdelava pa je popolnoma enostavna, saj korenino le očistiš, narežeš in prepražiš v ponvi, dokler ne porjavi, nato jo zmelješ ali stolčeš v prah ter uporabiš namesto kave.

Navadno milnico uporabljamo kot nadomestek mila, korenino stolčemo in dodamo vodo, da nastane pena.

Krompirjevka je podobna regratu in jo uporabljamo surovo v krompirjevi ali kakšni drugi solati, kuhano kot prilogo ali predelano v namaz, njene korenine pa lahko skuhamo kot prilogo – najboljše so v zimskem času.

Lipovo oglje lahko uporabimo namesto zobne kreme – zdrobljenemu oglju dodamo nekaj kapljic vode, da nastane gosta zmes, ki jo nanesemo na zobno ščetko.

Trpotčev sirup

TRPOTEC je ena izmed tistih rastlin, ki jo je na naših travnikih ogromno, in je poleg rmana, regrata in koprive, kot pravi Simon Ašič, zakladnica zdravja. »Kdor pije KRRT, ne bo šel tako kmalu v krtovo deželo.« je rek, ki ga je pogosto uporabljal, ko je ljudem svetoval, naj pijejo čaj iz zgoraj naštetih rastlin, ki je še danes zelo priljubljen med ljudmi. Za vas je to sila preprosto - naberite rastline in jih posušite.

Piše: Monika Golja, Iskriva taščica, ŽvN

Najbolj uporaben je ozkolistni ali suličasti trpotec, ki se nabira od maja do septembra.

Ali ste vedeli, da poleg suličastega obstajata še dve vrsti trpotca? Širokolistni in srednji trpotec. Ločimo jih po obliki lista, količini dlačic na listu in nenazadnje po cvetu. Tu se že pojavi izziv za vas: poskusite najti vse tri in ugotoviti razlike med njimi. Uporabni so prav vsi, največ zdravilnih učinkovin pa ima suličasti.

Trpotec vsebuje flavonoide, ki mirijo krče gladkih mišic ter sluzi, olajšujejo težko dihanje pri prehladu in pomagajo pri izkašljevanju. Za vse to si lahko pomagate tudi s trpotčevim čajem, še boljši pa je trpotčev sirup, ki sem ga sama pripravila kar z medom, postopek priprave pa je sila preprost.

POTREBUJEMO:

- Liste suličastega trpotca
- Med ali sladkor
- Kozarec za vlaganje

POSTOPEK:

1 Liste razrežete in jih postopoma začnete polniti v kozarec. Naredite eno plast listov in eno plast medu, kot je prikazano na fotografiji, in postopek ponavljajte, dokler ne napolnite kozarca do vrha. Kozarec zaprite in ga postavite v shrambo čez noč.

2 Vsebina kozarca se vam bo do jutra posedla, zato jo ponovno napolnite do vrha in spet pustite čez noč, ter ta postopek ponovite še naslednji dan. Po treh dneh imate torej dve možnosti:

3a Prva je, da v tla na vrtu skopljete luknjo in vanjo postavite kozarec, ter ga zakopljete za 3 tedne (ne pozabite si označiti, kje ste ga zakopali, da ga ne boste čez 3 tedne iskali)

3b Druga možnost pa je, da kozarec pustite v shrambi ali v temnem prostoru s stalno temperaturo, prav tako za 3 tedne

4 Po 3 tednih vsebino kozarca precedite skozi gazo ali trikotno ruto in nalijete v temno stekleničko.

Sirup je pripravljen in bolezni pozimi lahko rečete srečno pot, saj ste nanjo pripravljeni! Sirup pijte po žličkah, priporočam maksimalno 2 na dan, če čutite, da vam odpornost pada. Pazite, da po sirupu nekaj časa ne pijete druge tekočine, saj bi vsega sprali s sluznice.

Na zdravje!

Lovilnik žuželk

Toplo spomladansko vreme je prebudilo že vse živali, od največjih pa vse do najbolj drobnih žuželk.

Piše: Gregor Pirnat, Ubrani ris, Domžale 1

In čeprav so žužki zelo zanimiva bitja, se jim velikokrat ne moremo ali ne znamo dovolj približati, saj se jih nekateri zaradi njihovega izgleda bojijo. Nekatere pa nas, če se počutijo ogrožene, res lahko pičijo ali ugriznejo. S to napravico, ki si jo lahko izdelamo doma, jih lahko brez dotikanja ulovimo v kozarec in si jih tako v miru bolje ogledamo. Ne pozabimo pa, da so to živa bitja, zato z njimi lepo ravnajmo! V lovilniku jih obdržimo samo tako dolgo, da jih lahko dobro proučimo, na koncu pa jih nežno vrnimo v njihovo okolje.

Potrebujemo:

- manjši kozarec za vlaganje
- plastična/gumijasta cevka (najbolje se obnese prozorna)
- karton
- gaza ali podobna tkanina
- kos blaga
- kuhinjske elastike

Postopek izdelave*:

*Pri uporabi orodja bodimo pazljivi, ali pa za pomoč raje prosimo starejšega.

1. Ustje kozarca postavimo na karton in obrišemo krog.

2. V notranjost tega kroga obrišemo okrog cevk tudi dva manjša krožca. Kroge izrežemo.

3. Odrežemo dva kosa plastične cevi, enega dolgega približno 50 cm, drugega pa pol krajšega. Z gumico pritrdimo okoli enega konca krajše cevke kos gaze.

4. Odrežemo kos blaga, ki mora biti dovolj velik, da ga lahko z elastiko pritrdimo okrog kozarca.

5. Blago nato pritrdimo na izrezan krog (najlažje gre s spenjačem).

6. Cevke potisnemo skozi luknji v kartonastem krogu samo tako daleč, da se ne dotikata dna kozarca. Dobro ju pričvrstimo z vročim lepilom, pri čemer pazimo, da se ne opečemo.

7. Vse skupaj na koncu poveznemo čez vrh kozarca in dobro zatesnimo. To je najlažje narediti s plastelinom, če pa ga nimamo, se lahko znajdemo tudi drugače: z lepilno pištolo precej na debelo zalepimo naš pokrov na kozarec. Zaradi narave lepila, ki ostane nekoliko gumijasto tudi, ko se ohladi, ga lahko potem brez težav odlepimo s stekla. S primernim orodjem lahko luknje za cevi naredimo kar v navaden kovinski pokrovček, cevi pa tudi v tem primeru fiksiramo z vročim lepilom in po potrebi še dodatno zatesnimo.

Uporaba:

Daljšo cevko podržimo tik nad žuželko. Nato iz kratke cevke sesamo zrak in živalco bo potegnilo v kozarec.

Kateheza

Strah pred ljudmi, javnostjo, neposrednimi stiki, srečanji, soočenji v živo … se je razblinil, ko je prišel Sveti Duh in napolnil srca apostolov. Petdeset dni je trajalo. Petdeset dni je moralo trajati, da so se vzdušje in razmere v zadostni meri spremenile na bolje. In ni jih bilo več strah. Šli so ven in začeli spreminjati svet, ga delati boljšega. Najpomembnejše pri tem je, da je bil z njimi Sveti Duh. On jih je vodil, navdihoval, usmerjal … jim tudi preprečil kakšno pot. Stvarstvo je zaslišalo evangelij.

Piše: Luka Tul, Dobrodušni slon, Postojna1
Foto: Aljaž Munda

Letos smo bili zelo podobni apostolom, kar se tiče omejitve gibanja, strahu, samoizolacije, izogibanja neposrednim stikom … Veliko noč smo praznovali »za zaprtimi vrati«, doma, z najbližjimi. Ne vem, če je bilo to zgolj iz strahu pred razsajajočo epidemijo, gotovo pa je bilo precej tudi tega. Z Jezusom smo se družili na drugačen način kot sicer na velikonočni praznik. Po navadi smo mi odšli v njegovo hišo, letos pa je on prihajal v naše hiše. Verjamem, da je tovrstno druženje z Jezusom poglobilo naše odnose z njim in z najbližjimi.

> *Strahu ni bilo več: ne pred ljudmi, ne pred preganjalci, ne pred poslanstvom, ki je bilo apostolom zaupano.*

Pravzaprav je to namen Jezusovega delovanja med ljudmi: želi si priti k nam domov in prebivati z nami. Ne vem, kakšne postne akcije smo si letos zadali, a gotovo smo imeli letos podaljšan post in priložnost, da se zavemo tega namena in ga zaživimo. V letošnjem podaljšanem postnem času (pa naj ta besedna zveza še tako čudno zveni) smo imeli priložnost biti še bolj Jezusovi. Naši domovi so postali cerkve in mi živi tabernakli. Doživljali smo domačnost, ki jo želi Jezus imeti z nami.

Na začetku letošnjega karantenskega načina življenja sem slišal, da bomo po tej epidemiji ljudje drugačni. Moja prošnja in želja, ki sem jo in jo še vedno nosim pred Jezusa, je, da bi bili ljudje boljši. Naše osebno druženje z Jezusom, njegovo bivanje v naših domovih naj nas navdihne in usmeri, da bi bili boljši. Priložnost imamo odkriti toliko lepega. Ravno v preizkušnji in stiski se pokaže tisto najdragocenejše in najvrednejše, kar človek nosi v sebi. Res je, da do izraza pride tudi katera slaba lastnost, a priložnost imamo, da se z njo soočimo in premagamo. Ko želimo neko snov prečistiti, je nujno, da pride na plano odvečna, slabša sestavina. Tako jo lahko odstranimo in ohranimo najboljše.

Vsak post ima svojo Veliko noč, vsaka pokora svoje plačilo in vsaka preizkušnja, odpoved in stiska svojo nagrado. Če nas kar koli od tega doleti, je zato, da pridobimo, da povečamo v sebi tisti odstotek dobrega, ki ga je Bog položil v nas. Ko so take neprijetne izkušnje za nami, se zavemo, da so bile potrebne za našo osebno rast in rast odnosov v družbi v kateri živimo. Vsak napredek je plod napora. Napor zna biti neprijetna stvar, spoštovati karanteno se vsaj na trenutke zdi sitno, izogibanje drugim nas zna narediti sumničave, a velja se potruditi – iz ljubezni do bližnjega.

Naj dodam temu razmišljanju tudi svojo izkušnjo. Nisem navajen »delat mašo« (kot rečemo v Istri) brez navzočnosti Božjega ljudstva. Pogrešam obiske pri najbližjih, prijateljih, sodelavcih: nekateri bivajo v drugi občini, nekateri celo v drugi državi. Naenkrat bi bilo več srečanj veroučnih skupin, zakonske in molitvene skupine, ni bilo srečanj klana in SKVO-ja, ni bilo spovedovanja, odpadel je SKVO-vikend in večer usmiljenja v župniji, v svoji arhivski službi nisem smel sprejemati strank. Stvari, ki so se zdele običajne, celo samoumevne ali naporne sem dobesedno čez noč pogrešal. Na daljavo srečanja pač ne morejo biti in niso enako kot v živo. Nekega dne mi je prav presedlo vse skupaj in že se me je lotila otožnost, celo upornost in jeza: kar usedel bi se v avto, se odpeljal in pri nekomu potrkal na vrata, mu segel v roko, ga objel … Nekatere ljudi sem na veliko sredo prosil celo za molitev za nas duhovnike (saj smo velikonočno tridnevje obhajali »zasebno«, brez navzočnosti Božjega ljudstva), da bi vseeno lepo doživeli Veliko noč. A skoraj hkrati, vzporedno z vsem tem se je kazalo, kako dragocene so te »običajne, samoumevne ali naporne« vsakdanjosti. Naposled se mi je porodila misel: »Koliko bolj bom vesel, ko bom lahko zopet delal vse to. Koliko bolj mi bo vse to dragoceno.« Zaupam in prosim, da bi bilo res tako.

Binkoštni praznik je tak razcvet in razodetje vsega najboljšega, najdragocenejšega in »najnovejšega«, ki se kot seme skriva v nas in čaka, da zraste. Morda bomo prav spričo podaljšanega postnega časa toliko bolj dojeli sporočilo ravno tega praznika. Sveti Duh je takrat prevzel apostole in postali so novi ljudje, drugačni ljudje. Srečanja z Jezusom, ki so se dogajala »za zaprtimi vrati«, so postala veselo oznanilo (evangelij) za javnost. Kar se je tako dolgo in mukoma pripravljalo, je začelo odvajati srca ljudi in v njih zbujati žejo po »novem vinu« oznanila o Jezusovem in našem vstajenju. Naenkrat je bilo vse drugačno, spremenjeno. Strahu ni bilo več: ne pred ljudmi, ne pred preganjalci, ne pred poslanstvom, ki je bilo apostolom zaupano.

Dragi brat skavt, draga sestra skavtinja! Vsakokrat, ko boš šel/šla na skavtsko srečanje ali dogodek, na obisk k prijateljem, v šolo, na delo ali kamor koli drugam, ko te bodo dogodki, ki jih doživljaš, in naloge, ki so ti zaupane, zazdele težke, naporne ali celo odvratne in »brez veze«, se spomni na letošnji podaljšani postni čas. Ne zamahni z roko in ne hodi »kar naravnost«, na slepo ali iz upornosti. Pomisli na apostole na binkoštni dan. Prosi in kliči Svetega Duha, da spremeni in pomaga tudi tebi spreminjati stvarstvo, začenši s tistim, kar se ti je kakor koli zamerilo. Pokazale se bodo nove možnosti, odkril/-a boš nove poti in načine, kako iti naprej, kako nagovoriti, kako se lotiti. Po Svetem Duhu je Jezus navzoč in je blizu vsakemu od nas. Že apostoli ne bi mogli narediti in reči, kar so, brez njega. Mi smo na istem in imamo enako priložnost, kot so jo imeli oni. Jezus ne pusti samega nobenega od svojih bratov in sester. Ko vidi naš trud in sliši našo prošnjo, se ozre in naredi, obrne stvari na boljše, še več, na najboljše.

Blagoslov Vsemogočnega Boga Očeta in Sina in Svetega Duha naj pride na vas, nad vami vedno ostane in se po vas širi. Amen.

Naša kolonija

Nataša Primožič, Vestna galebinja, Škofije 1

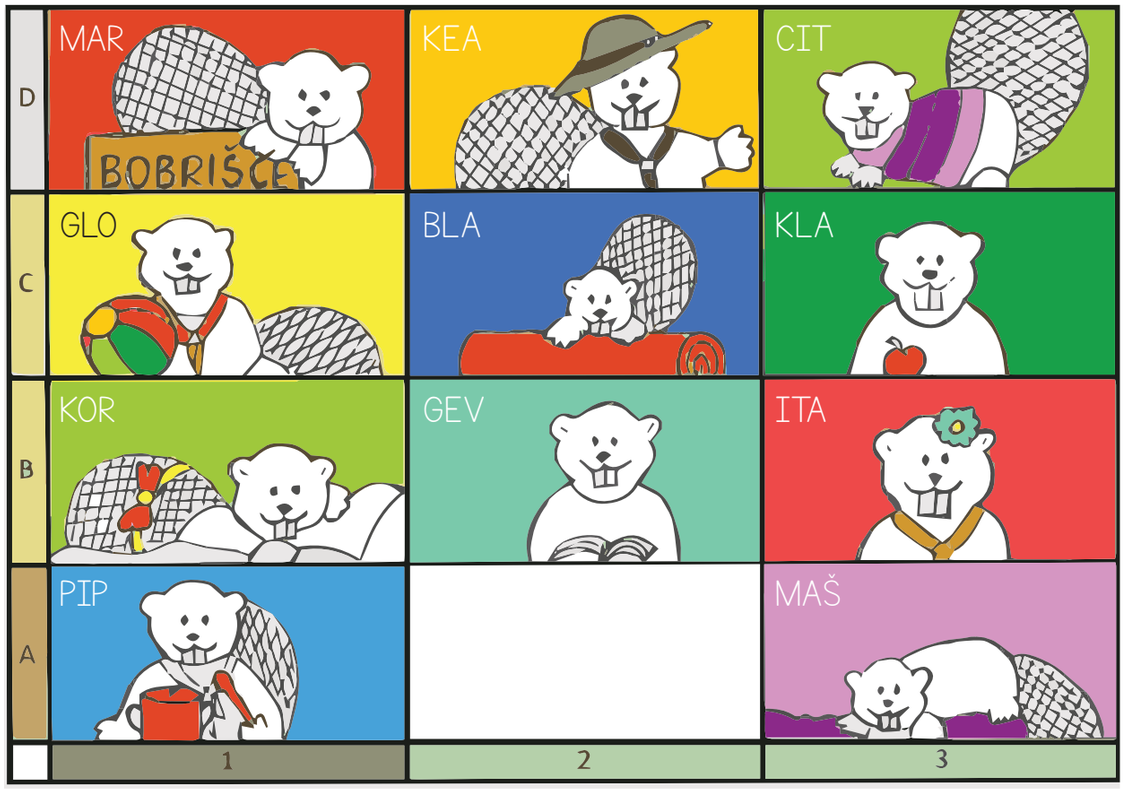

POGLEJ, KDO JE VSE PRISOTEN. V PRAZNO OKENCE NARIŠI SEBE.

V SPODNJO TABELO VPIŠI, V KATERI VRSTICI IN STOLPCU STOJIJO IN KAJ IMAJO S SEBOJ.

	KEA	GLO	PIP	ITA
Vrstica				
Stolpec				
Kaj ima s seboj				

NE POZABI : BOBER JE DOBER

NAREDI VSAK DAN VSAJ ENO DOBRO DELO!

ŠE MALO PA SE SPET VIDIMO.

BOBER ŠTEF IN IZLET V GORE

KER SE TUDI V BOBRIŠČU NE DRŽIJO VEČ SAMO , SE JE ODLOČIL, DA V NEDELJO PELJE SVOJO DRUŽINO NA IZLET NA BLIŽNJO .

V SOBOTO JE ŽE PRIPRAVIL VSE POTREBNO ZA IZLET: , , , , IN . V NEDELJO ZJUTRAJ SO NAJPREJ DOBRO ZAJTRKOVALI IN NATO OBISKALI SVETO MAŠO. DOMA SO OBLEKLI POHODNIŠKE OBLEKE, OBULI IN SI NADELI . JE VZEL ŠE ZEMLJEVID IN ODPRAVILI SO SE NA POT. HODILI SO ŽE , PA POTEM ŠE ENO URO IN PRIŠLI DO ZADNJEGA VZPONA. KER JIM JE ZMANJKOVALO MOČI, SO POJEDLI SVOJE IN SPILI VELIKO . VSAK JE POJEDEL ŠE SVOJO ZA MOČ IN ZAČELI SO SE ŠE ZADNJIČ VZPENJATI. V DALJAVI SO ŽE VIDELI NA VRHU GORE, KO JE NENADOMA NEBO PREKRIL OGROMEN IN PIHATI JE ZAČEL MOČAN . BOBER ŠTEF IN NJEGOVI SESTRICI EMA IN ELI SO SE MOČNO PRESTRAŠILI. OČKA JE VPRAŠAL, ČE JE POGLEDAL VREMENSKO NAPOVED. ŠMENT! BOBER ŠTEF JE NA TO POPOLNOMA POZABIL. VELIKE SO VEDNO HITREJE PADALE Z NEBA IN V DALJAVI SE JE SLIŠALO GRMENJE. KLJUB TEMU, DA JE BIL TIK PRED NJIMI, SO SE PRI PRIČI OBRNILI IN SE ODPRAVILI V DOLINO NA VARNO PRED . NEVIHTA JE TAKO HITRO ODŠLA, KOT JE PRIŠLA. BOBROVSKA DRUŽINA JE BILA MED TEM ŽE NA POL POTI PROTI . BOBER ŠTEF, EMA IN ELI SO BILI SICER ŽALOSTNI, A SO SE NAUČILI NEKAJ ZELO POMEMBNEGA. NIKOLI SE NE ODPRAVLJAJ V , ČE PREJ NE PREVERIŠ VREMENSKE NAnapovedi!

NA TO NE POZABI NIKOLI VEČ.

Volčičem

Glas o tem, da ljudje ostajajo doma, ne hodijo več v šolo ali službo in se ne družijo več s prijatelji, je Čil prinesel tudi v džunglo. Bagira in Balu sta se zato odločila, da dasta svojim malim volčičem nekaj idej in spodbud, kako preživeti te dolge dni, ko se v naravi prebuja pomlad.

Piše: Elektra Korošec, Zmedena papiga, Cerknica 1

Dragi moji volčiči,

vedno sem vas rad malo priganjal in vas gledal kako nekateri bolj, drugi manj navdušeno sopihate skozi svoje gobčke. Da vam kožuščki ne postanejo pretesni, imam za vas nekaj izzivov. Vsak dan poskrbite, da vaš srček pospeši svoje bitje. Pa naj bo to tek po stopnicah, skakanje po eni nogi ali hitra hoja do trgovine. Zajtrkujte, med delom za šolo delajte odmore in pijte dovolj vode. Vzemite si čas za delo in čas za počitek. Opazujte, kako se prebuja narava in uživajte v njeni lepoti. Lepo vreme izkoristite za izlet v naravo z bratcem ali s sestrico, s starši ali z dedkom ali z babico. Medtem ko dež zaliva naše pridelke, postorite kaj doma. Pospravite po kosilu, naučite se skuhati vsaj eno novo jed, posesajte ali pobrišite prah. Ob lepem vremenu se z družino odpravite na bližnji hrib in si naredite piknik. Možnosti je nešteto. Naj se te ne poloti brezdelje in ne išči izgovorov, zakaj nečesa ne moreš postoriti.

Če želiš pobarvati mojo risbo, moraš prej obljubiti, da si boš zadal vsaj 5 aktivnih ciljev, ki ti bodo v izziv in se jih boš dosledno držal in izpolnjeval.

Ker te imam rad,

Bagira

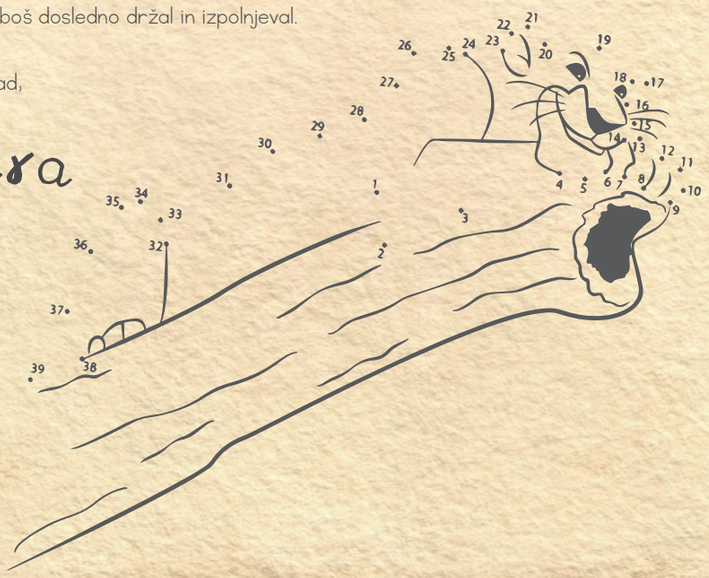

Dragi moji,

Znašli ste se v čisto posebni preizkušnji. Odrezani od prijateljev, doma z novo rutino. Tudi sam sem bil nekoč mlad in vem, da odraščajoči mladiči potrebujejo druženje s prijatelji in prostost. Pa vendar, starejši pravimo, da življenje ni potica – to pomeni, da življenje nikoli ni samo lepo in dobro. You have to break some eggs to make an omelette, bo kdo od vas že znal prevesti. Ubiti moraš nekaj jajc, če želiš narediti palačinke, je primeren prevod, in pomeni, da če želiš doseči nekaj dobrega, boš za to moral tudi nekaj žrtvovati. Ne vemo, kaj ima v načrtu dobri Bog in zakaj se dogaja, kar se. Zato je največ, kar lahko narediš, da vanj zaupaš in mu prepustiš vse svoje načrte. To je presneto težko, priznam. A vendar le on ve, kaj je najbolje zate, da boš ti najbolj srečen. Spomni se na rožni venček, ki ga nosiš na svoji rutici. Zdaj je zelo primeren čas, da ni le njen okrasek. Snemi ga in si zadaj, da boš poskrbel, da z družino vsak dan zmolite to desetko rožnega venca, ki sicer počiva na tvoji rutici. Naj ne bo kar tako. Izberite namen, za kaj ali za koga boste namenili molitve in obljubim ti, da se bo še vse dobro izteklo.

Verjamem vate in v tvojo družino,

Balu

Študij v tujini

Pomlad poleg toplejšega vremena in alergij navadno prinese tudi skrb (bodočim) študentom, kje in kako bodo začeli oziroma nadaljevali svoj študij. Predvsem od maja dalje na veliko tujih univerzah že potekajo prijave oziroma sprejemni izpiti (vsaj v normalnih razmerah).

Piše: Gregor Pirnat, Ubrani ris, Domžale 1

Študij v tujini sicer že dolgo ni več neznanka, saj se zanj oziroma za razne oblike študijskih izmenjav in praks v tujini odloča vse več mladih.

Ker pa oba načina izobraževanja za sabo potegneta kar nekaj zadev, bi v tem prispevku podal nekaj (upam da) koristnih nasvetov za vse, ki morda razmišljate o tovrstnem študiju in vam bodo olajšale vsaj začetek bivanja izven rodne grude.

Članek bo morda celo nekoliko bolj v pomoč tistim, ki bodo v tujini študirali redno, saj pri izmenjavah za velik del birokracije poskrbi že vaša domača fakulteta (res so fajn), upam pa, da boste tudi ostali našli kaj uporabnega zase.

Torej, sprejet/a* si bil/a na univerzo v tujini! Kaj zdaj?

Najprej se pomiri in globoko zadihaj. Potem si lahko čestitaš (če nisi prišel na fakulteto ravno po vezah). Študijsko leto se v večini evropskih držav začne septembra ali oktobra (ponekod tudi že avgusta), tako da imaš do takrat še vsaj nekaj časa.

Vseeno se čimprej vprašaj, če poznaš koga, ki študira tam/je tam študiral/bil na izmenjavi …

Sicer je dobro tudi, če poznaš koga, ki pozna koga, ki pozna koga … »You know the drill«. Svet navsezadnje ni tako ogromen in skoraj vedno se najde kdo, ki ti lahko iz prve roke pove, na kaj biti v določeni državi pozoren, kje najti najboljše stanovanje/sobo …

Dobra postaja so recimo družabna omrežja, na katerih obstajajo tudi namenske skupine, ki združujejo Slovence v različnih državah, zato se z vprašanji o življenju v tisti državi lahko obrneš tudi nanje.

Če pa že veš za koga, ki bo v tistem obdobju prav tako študiral v istem mestu, je zadeva po navadi še lažja.

V vsakem primeru si je treba čimprej zagotoviti prebivališče. Pri tem je dobro paziti na oddaljenost od šole, saj se ti predvsem v večjih mestih in metropolah hitro lahko zgodi, da boš samo za pot do šole porabil več časa, kot pa v njej. Večina študentskih domov ponuja spletno prijavnico, vendar ti nekateri odgovorijo samo v primeru, če si sprejet. V tem primeru je najboljša in preverjena metoda klicarjenje in teženje po telefonu (na mail se jim po navadi ne da odgovarjat).

Potem si je dobro zapomniti nekaj rokov:

- Prvi je datum vpisa na fakulteto – takrat se moraš po navadi osebno zglasiti tam (pri izmenjavah to v glavnem urejaš v šolskem referatu in ti za to ni treba skrbeti).

- Drugi, sicer ne nujen, a zelo priporočljiv dogodek, je t. i. informativni dan za nove študente. Tam ti razložijo, na katere stvari je potrebno biti pozoren pri bivanju v tej državi, katere dokumente je potrebno urediti ipd. Če si ga preskočil, lahko podatke še vedno najdeš na spletni strani šole oziroma na raznih portalih za priseljence, vendar moraš biti pozoren, da česa ne zgrešiš, saj te lahko preseneti kazen.

Pomembni papirji:

1. Ko se nekam priseliš, moraš na upravni enoti (po navadi v enem tednu od prihoda) prijaviti novo bivališče. Za potrebe študija je naslov v tujini najbolje prijaviti kot **začasno bivališče** (če stalno prebivaš v Sloveniji), v nasprotnem primeru imaš lahko probleme tako doma kot v tujini (možnosti so sicer majhne, a obstajajo).

2. V večini držav EU se je potrebno tudi **registrirati** – to pomeni, da greš na tonamenski urad, kjer jim po navadi posreduješ svoje osebne podatke, kraj bivanja v tej državi, plačaš takso, po navadi pa zahtevajo tudi izpisek bančnega računa. S tem vedo, da si sploh sposoben prebivanja v drugi državi. Brez te registracije tam v bistvu prebivaš nelegalno. Problem po navadi nastane šele, če te kadarkoli obravnava njihova policija, a vseeno je to precej pomembna zadeva, ki ti lahko prihrani kar nekaj sivih las (in €).

   (Pri študiju v državah izven EU je proces še daljši in pogosto potrebuješ še kakšno dovoljenje/dokument/dokazilo več, a k sreči ti na šoli skoraj vedno lahko pomagajo).

3. Če potrebuješ **bančni račun** v tujini, ga seveda lahko odpreš – banke so itak najbolj vesele, ko jim prineseš denar. Dobro je, da se prej pozanimaš, če katere ponujajo ugodnosti za študente (recimo dvigovanje na bankomatih brez provizije ipd.). V vsakem primeru pa ne smeš pozabiti v nekaj dneh **prijaviti računa v tujini na FURS**. Če so banke vesele pritoka denarja, pa bo mati domovina neizmerno jezna, če ne more obdavčiti slehernega centa, zatorej se s tem ne igraj! Globe so visoke in v takih primerih »nisem vedu« po navadi ne pomaga.

4. Pri izmenjavah se lahko na tvoji domači ustanovi dogovoriš, da iz Erasmus sklada delno ali v celoti **financirajo tvoj študij** v tujini. Rednim študentom na tujih univerzah svetujem, da se za razne štipendije in druge oblike finančne pomoči pozanimajo v njihovih referatih. Po navadi ima vsaka ustanova sklad za študente, nekateri so namenjene ravno tujcem. Če se ti da še malo ukvarjati s papirji, imaš lahko kar dobre možnosti, da dobiš vsaj nekaj. Šolske štipendije so po drugi strani povezane s študijskim uspehom, zato zanje po navadi lahko zaprosiš šele po nekaj semestrih.

   Sicer pa tudi v Sloveniji lahko zaprosiš za štipendiranje študija v tujini. Večina študijev (razen za glasbenike ti lahko za štipendijo zaprosijo na MzK) se financira iz Javnega sklada RS.

Življenje v tujini:

Zdaj, ko si uredil vso pomembno birokracijo, lahko začneš s študijem. Ker si priden, za obštudijske dejavnosti (beri žuranje) itak nimaš časa. Ne, sej ne.

V večini evropskih univerzitetnih mest je tudi družabno življenje precej pestro in vsak lahko najde kaj zase. Tako kot pri nas se študenti povezujejo v klube, ki članom ponujajo recimo ugodnosti in izvajajo svoje aktivnosti: od pevskih zborov, do literarnih in glasbenih

večerov. V nekaterih mestih obstajajo celo klubi slovenskih študentov. Tam lahko poleg vsega prej naštetega dobiš tudi koristne nasvete od »starih mačkov«.

Sicer pa čas v tujini teče precej podobno kot pri nas, le da te okolje (skoraj v trenutku) prisili v določeno mero samostojnosti. Kulturni šok ni tako redek pojav, a se po navadi hitro privadiš temu, da te včasih ljudje na ulici ne razumejo (kljub tvojim menda odličnim komunikacijskim sposobnostim konverziranja v sodobni anglosaščini). Zato vsem, predvsem tistim, ki bodo v tujini dlje, toplo priporočam jezikovni tečaj, tudi samo za ponovitev znanja iz npr. srednje šole. Če so jezikovne šole kolikor toliko spodobne, se boš tam veliko naučil. Seveda pa je na koncu vse odvisno od tega, koliko truda si v učenje in predvsem aktivno rabo jezika pripravljen vložiti sam. Po eni strani te v to prisili že samo bivanje v tej državi (ni treba daleč, da si z angleščino ne moreš prav dosti pomagati), po drugi strani pa od učenja nimaš nič, če se s kolegi študenti po treh letih še vedno pogovarjaš izključno v angleščini, s svojim znanjem lokalne govorice pa si kvečjemu naročiš kebab (mild, ohne Zwiebel und zum mitnehmen :)). Znanje tujih jezikov je kvečjemu prednost, ki ti lahko pride prav tudi po povratku v domovino.

Ker v večini ostalih držav študentskih bonov za kosila v takšni obliki kot pri nas ne poznajo, se je dobro naučiti kuhati – skavti naj bi načeloma to (vsaj za silo) že znali, ampak vseeno je fajn makarone s tuno kdaj pa kdaj presekati z ultra zahtevnimi hrenovkami ali čim podobnim (po navdihu). Predvsem v zahodnoevropskih državah znajo biti cene hrane precej višje kot pri nas, zato se splača malo preveriti tudi, kje kupovati bolj poceni (ubogi študenti in to …)

Po drugi strani pa je bivanje v študentskih domovih oziroma t. i. stanovanjskih skupnostih marsikateremu od vas najbrž že blizu. Če nimaš problemov zdaj in če si pripravljen zamižati na obe očesi ob nepospravljeni kopalnici, kuhinji in sobi (če si jo deliš), potem ti čestitam. Za vse ostale pa naj povem, da je to, koga dobiš za sostanovalca, čista loterija. Lahko imaš srečo, lahko ne.

V vsakem primeru poskušaj vsaj ti vzdrževati nek higienski minimum (evo, učenje z zgledom).

Nepogrešljivi del sostanovanjskega vsakdana so tako tudi čepki za ušesa (za učenje in za spanje). Razen, če si ti tisti/tista, ki drugim ne da miru. Potem lahko čepke svojim sostanovalcem za božič, hanuko ali bajram podariš ti :).

Če si se prebil/a do konca tega spisa, te študij v tujini najbrž zanima. Študijske izmenjave so izvrstna priložnost za spoznavanje novih dežel, ljudi, njihovega jezika ter navad. Poleg tega ti pridobljene izkušnje lahko odprejo tudi več možnosti za kasnejšo zaposlitev tako doma kot v tujini. Saj ne, da podpiram beg možganov (to nenazadnje zelo uspešno počne že naša država), a dejstvo je, da razdalje že dolgo niso več problem, možnosti za tovrstno izobraževanje pa še nikoli ni bilo toliko.

v glavnem sem uporabljal splošno obliko za študenta, seveda pa napisano velja tudi za dekleta.

Boljše izbire

majhni koraki do velike spremembe

Skavti smo delavni in varčni. Na žalost pa prepogosto varčujemo tam, kjer ne bi bilo treba, ker nas malce zapusti delavnost. Ker radi dobro in veliko jemo, večkrat kupimo vso hrano naenkrat v najcenejši trgovini, da smo preskrbljeni za cel tabor. To pa ni vedno najboljša izbira – da se tudi drugače. Pozanimajmo se, kaj lahko dobimo pri lokalnem kmetu in kaj lahko kdo prinese od doma. Varčnost se ne meri le z denarjem. Skrbno načrtovanje jedilnika res vzame več časa in organizacije, vendar prihrani našemu telesu marsikateri nezdrav obrok in okolju veliko odpadne embalaže.

Piše in fotografira: Maja Krajnc, Utrgana koala, Ljubljana 1

Alternative

Z nekaj majhnimi prilagoditvami jedilnika se da narediti velike spremembe. Ker nam ugajajo predvsem slana, sladka in mastna živila, okus pa se nam spreminja počasi, je bolje, da uvajamo novosti postopoma. Mlajšim otrokom nova živila najbolje približamo tako, da sodelujejo pri pripravi.

Nekaj živil, ki jih lahko zamenjaš z boljšimi in bolj pestrimi izbirami, si preberi v tabeli.

kaj lahko zamenjam?	s čim?	zakaj?	nasveti
bela moka	polnozrnata moka	več vlaknin več mineralov	Polnozrnata moka vpije več vlage, zato jo za isti recept uporabimo malo manj ali pa dodamo več tekočine.
riž, makaroni	ajdova kaša prosena kaša ješprenj pira	več raznolikosti več vlaknin več mineralov lokalna živila	Kaše lahko pripravimo kot prilogo ali samostojno jed, podobno rižoti. Pred kuhanjem kašo speremo s hladno vodo, da ni grenka.
margarina, maslo	kisla smetana	manj maščob (tudi nasičenih) več beljakovin bolj praktično	Kislo smetano zmešamo z marmelado za osvežilen namaz, ki se poda na kruh ali palačinke.
namazi, paštete	domači namazi	manj soli, sladkorja manj aditivov manj embalaže	Recepte najdeš na Youtube kanalu Skavti, v skavtski Knjižici z recepti in na spletni strani Izzivaj-uživaj.

Stročnice

Fino je, da kombiniramo živalske in rastlinske beljakovine. Dobri viri živalskih beljakovin so pusti kosi mesa, jajca, mleko in mlečni izdelki (jogurt, skuta). Ker nimamo vsak dan na voljo trgovine ali primernega mesta za hlajenje, so poleg žit odlična kombinacija stročnice – fižol, čičerika, leča, grah ... Na potovalnih taborih bolj pridejo prav že kuhane in vložene, sicer pa lahko kupimo sušene in jih namočimo ter skuhamo sami.

Sadni jogurt

Namesto nakupa sadnih jogurtov, ki imajo dodano veliko količino sladkorja, lahko kupimo večje pakiranje navadnega jogurta in ga zmešamo s sadjem. Odlična izbira, če imamo v bližini trgovino, je zmrznjeno jagodičevje. Čez noč pustimo, da se odtaja, in ga zjutraj zamešamo v jogurt. Za bolj sladek desert pa lahko v jogurt vmešamo žlico domače marmelade.

Malica

Piškoti s piškoti na piškotih. A obstaja še kaj drugega?

Najboljša izbira je sveže sadje ali zelenjava (korenje, kumare). Pri mlajših otrocih je priporočljivo, da sadje narežemo na manjše kose. Redko kdo bo vzel celo jabolko, če pa ga narežemo na krhlje, gre hitreje 'v promet'. Za bolj hranljivo malico lahko ponudimo zelenjavne palčke ali grisine, zraven pa skuto, sirni ali čičerikin namaz, kamor jih pomakamo. Sadno malico lahko popestrimo z oreščki, suhim sadjem ali arašidovim maslom (pri nakupu pazimo, da so sestavine le 100 % arašidi). Odlična izbira je tudi jogurt.

Voda

Na taboru se večkrat zgodi, da se čez dan preveč dogaja in čisto pozabimo na žejo. Najbolje je, da vsak poskrbi zase in ima s seboj svojo stekleničko, ki jo vestno polni. Pri mlajših otrocih pa morajo za redne odmore, namenjene pitju, skrbeti voditelji. Če ima voda neprijeten priokus, se izogibamo uporabi sladkih sirupov. Dodamo ji sveže nabrana zelišča (meta, melisa), sveže iztisnjen limonin sok ali koščke ingverja.

Če moramo vodo prekuhavati, naredimo veliko količino čaja, ki ga ohladimo in ga imamo za cel dan.

Večino teh osnovnih živil lahko najdemo na lokalnih kmetijah v bližini prostora, kjer taborimo. Na kmetijah se navadno lahko tudi dogovorimo, da kupimo izdelke v povratni embalaži ali pa prinesemo svojo. Rezultati ankete o prehrani med skavti kažejo, da so starši v veliki večini pripravljeni za aktivnosti plačati več, če gre ta denar za bolj kakovostno prehrano njihovih otrok. Veliko pa jih je predlagalo, da bi namesto denarja lažje

prispevali svoje domače pridelke (krompir, sadje in zelenjavo, domače marmelade in podobno). V nekaterih stegih je to že utečen sistem, ki dobro deluje. Zato spodbujamo tudi ostale, da se potrudite in naredite kakšen korak na poti k spremembam.

Lovrenška žüpa

Hej, moje ime je Katja. Danes se bomo vrnili v leto 2017. Bil je mrzel oktober. Takratni klanovci smo se odpravili na pohod na Lovrenška jezera. Vendar bistvo te zgodbe ni naš pohod, ampak juha. Da, prav ste prebrali, juha! Zakaj juha, pa boste izvedeli sedaj. Najprej pa si predstavljate, da ste v vlogi naše juhe. Začnimo na začetku ...

Piše: Katja Jelen, Prisrčno govoreči čriček, Slovenske gorice 1

A si vi predstavljate, kaj vse sem doživela? Najprej so me naredili, spremenjena sem bila v prah in kasneje zaprta v vrečko. Potem so me nekaj dni vozili do končne postaje: trgovine. Moram priznati, ta pot je bila dolgočasna. No, ko sem prišla v trgovino, so me trgovke naložile na polico zraven ostalih juh. Tako so minevali dnevi in končno me je nekdo kupil ... Kupila me je skavtinja! Noč sem morala preživeti v potovalnem nahrbtniku še z ostalimi pripomočki za pohod. Zraven so bili še nož, vetrovka, plinski gorilnik oz. kar dva plinska gorilnika, vrv … No, saj to še ni vse, zraven dveh plinskih gorilnikov je bil še en zelo pomemben pripomoček, in sicer velik lonec. Zjutraj so se skavti odpravili na pohod in kolikor mi je uspelo videt skozi luknjico na nahrbtniku, je bila zelo zanimiva pot. Ko so si skavti ogledali Lovrenška jezera, so se odločili, da me bodo skuhali. Če so me želeli skuhati, so me morali umešati v vodo. Bilo mi je čudno, zakaj me še zmeraj zebe. Čez nekaj časa so skavti ugotovili, da so vzeli napačne plinske gorilnike, saj so bili prazni. Kaj pa zdaj? Ker pa sem plavala v mrzli vodi in se hrane ne meče stran (vame so narezali tudi hrenovke), so me skavti nesli nazaj v dolino. Joj, kako me je premetavalo sem ter tja, pa levo, pa desno … Moram priznati, malce me je bilo strah. Pot nazaj se mi je zdela precej daljša in tile skavti so se vmes nekaj ustavljali in ne vem točno zakaj. Imeli so nekakšne, kako so že rekli? Naloge? Da, tako je bilo, opravljali so različne naloge za pridobitev skavtskih imen in kroja. Vsake toliko časa je naredilo pljusk ... Spet so me z nekaj kapljicami izgubili na Rogli. A vam povem, kaj vse so še doživeli skavti na tem pohodu in kaj sem doživela jaz? No, razen tega, da me je premetavalo sem ter tja, so me skoraj pozabili na eni od točk, na kateri so opravljali izzive oz. naloge. Med potjo smo srečali kužka, ki me je skoraj pojedel. Skavtom je komaj uspelo preprečiti, da me ne bi pojedel. Skoraj sem vam pozabila povedati: nisem imela samo dodatkov, kot so hrenovke. V meni se je našlo tudi malo blata in listja, pa tudi nekaj trave, ampak zato sem bila na koncu še toliko bolj okusna. Aja, pa veste, da sem pravi fotomodel? Da, še slikali so se z menoj. Vsi pohodniki na Rogli se niso mogli načuditi temu, da me skavti nosijo okrog. Joj, res sem bila ves čas, ko smo se vračali v dolino, prava zvezda. Ampak vsaka pot se enkrat konča in tako se je tudi moja bližala h koncu. Preden so me skavti pojedli, se je zgodilo še tole. Ko smo prišli v dolino, so me želeli pogreti, vendar niso vedeli kje in kako. Kmalu zatem so se spomnili, da je v bližini hotel, ki ni bil navaden hotel. Bil je hotel s štirimi zvezdicami! Sedaj, ko to berete, si zagotovo mislite: »Ja, pa kaj potem, če so bile štiri zvezdice.« Skratka, skavti oz. punce, ki so opravljale naloge, so se še enkrat morale izkazati. Njihova zadnja naloga je bila, da gredo v hotel in prosijo, da me segrejejo. Tako so punce vse blatne in umazane odšle v ta lep hotel. Si mislite, kako so ljudje gledali, ko so videli tri punce umazane do ušes? Pa vam povem, da dobri ljudje še obstajajo in to so dokazali prav v tem hotelu, saj so me punce odnesle v kuhinjo hotela, kjer so me segreli.

Sedaj pa že verjetno predvidevate, kaj se je zgodilo, a ne? Da, skavtinje in skavti so me pojedli. Bili so veseli, da so lahko končno pojedli topel obrok. Da ne pozabim omenit, seveda so se zahvalili tudi Bogu. Se sprašujete, če so punce uspešno opravile vse naloge? Seveda so jih in si tako prislužile skavtska imena ter kroj. Tako, sedaj se jaz poslavljam od vas. Upam, da vam je bila zgodbica všeč.

Čutna pot...

Juta Korošec, Iznajdljiva delfinka, Cerknica 1

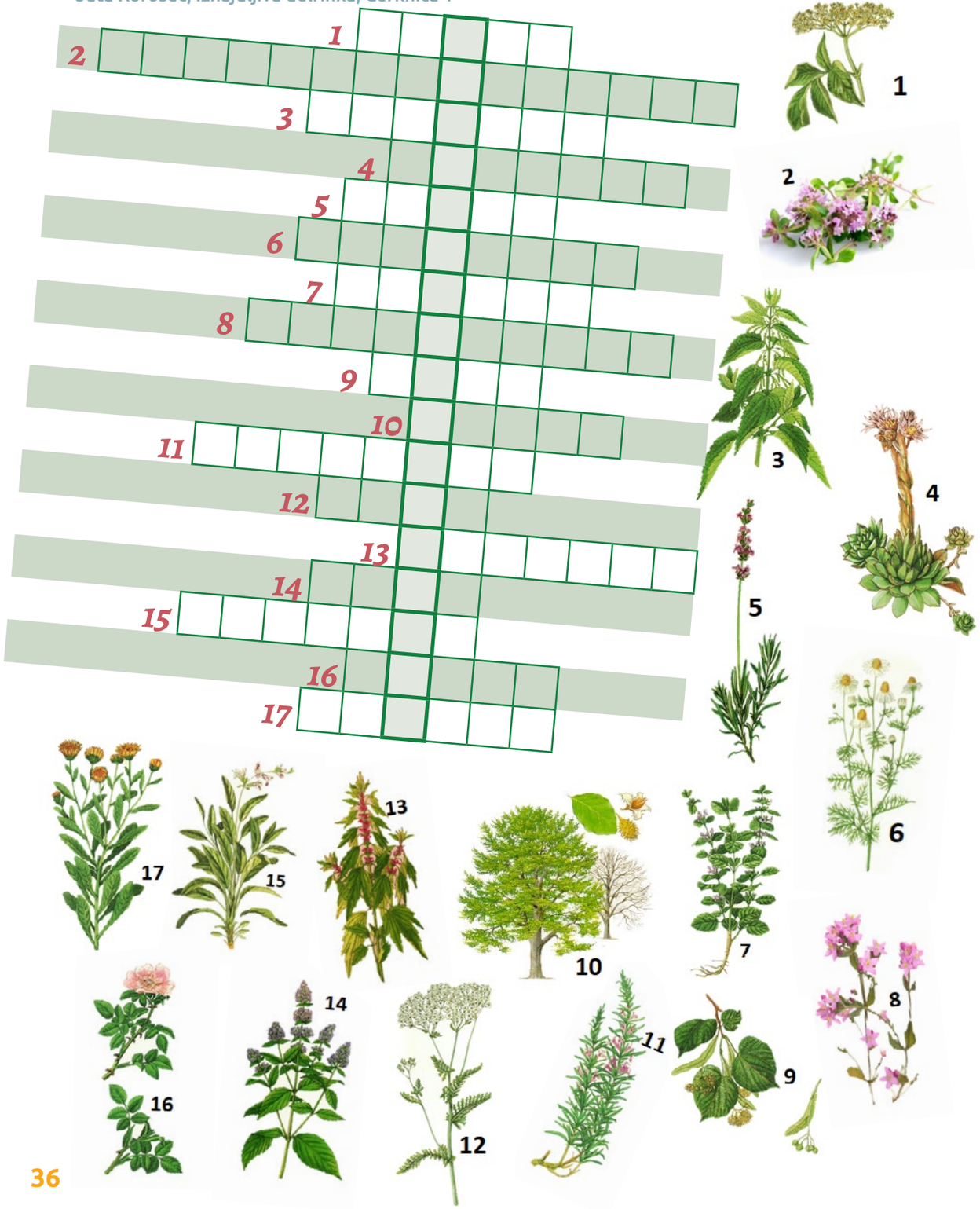

Skavt Peter

Zgode in prigode

piše: A.R. riše: Bojevita

Mikroskopsko majhen virus je shel svet stečajev in zaustavil vsakdan...

hihihi hahaha hihi

a skavt Peter se iznajde!

1 Tabori ogenj na balkonu...

Hjami!

Zažgano kot na pravem ognju!

žoglenela hrenovka

2 Lov na zaklad v svoji sobi...

Hmm... Kam sem že skril posteljo?

3 Taborjenje v dnevni sobi...

Peter! Pridi pomit posodo!

Ne morem! Sem na preživetju v divjini!

PETER!

Skavt je vedno optimističen!

PA PAZITE NASE! Skavt Peter

9 Za piko na i v krdelu poskrbijo klanovci, skupno Zimovanje, Podraga, Sežana 1, **foto: Lucija Vovk**

10 Veter nam daje krila, zimovanje IV, Tunjice, Homec 1, **foto: Ana Marinko**

11 Žilavi žebljički - trdni v veri, združeni v praznovanju, PP velikonočni izziv, Železniki 1, **foto: Lora Štravs**

12 Kdo bo prvi?, srečanje VV, Ankaran 1, **foto: Pavovka mor400**

13 Pioneristika na mehki postelji, srečanje IV, Slovenj Gradec, Koroška 1, **foto: Alen Gril**

14 Veščinsko ozaveščen SKVO Cerknica 1, Cerknica 1, **foto: Simona Lekšan**

15 Kurjenje ognjev, srečanje IV, Hribce, Moravče 1, **foto: Jernej Cerar**

16 VV drimtim, zimovanje VV, Križevska vas, Moravče 1

17 Velikonočna pirha v skavtski družini, stegov foto natečaj, Volča, Poljanska dolina 1

18 Pozor, skavta na delu, pomoč na tržnici v okviru CZ, Medvode, Preska 1, **foto: Neža Potočnik**

19 Čuj četa Maribor 1 - skupaj, čeprav smo narazen, vodniško srečanje IV, Maribor 1, **foto: Pia Polona Perko**

20 Virtualni mroži, karantensko srečanje klana Prešvican'h mrožu, Cerknica 1, **foto: Simona Lekšan**

21 Sneg, tekmovanje med gručami in visoko izgubljeni, ker džungla ni potica, VV potep, Lohača-Studeno, Postojna 1, **foto: Urška Urh**

22 Velikooki SKVO, SKVO karantensko srečanje, Cerknica 1, **foto: Simona Lekšan**

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

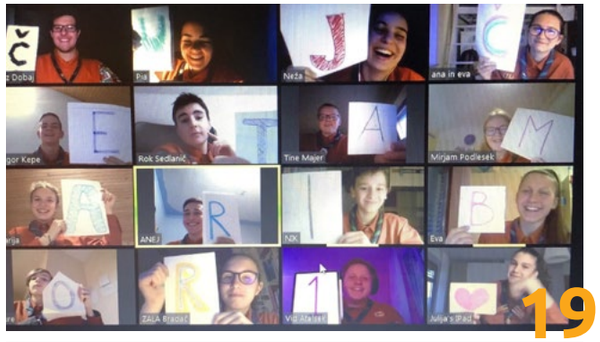
19

21

20

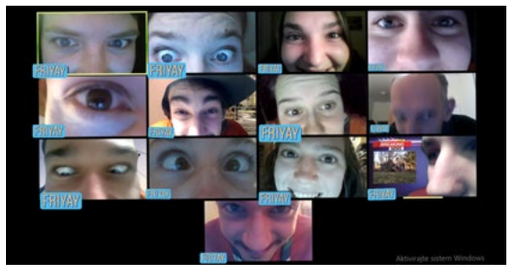
22

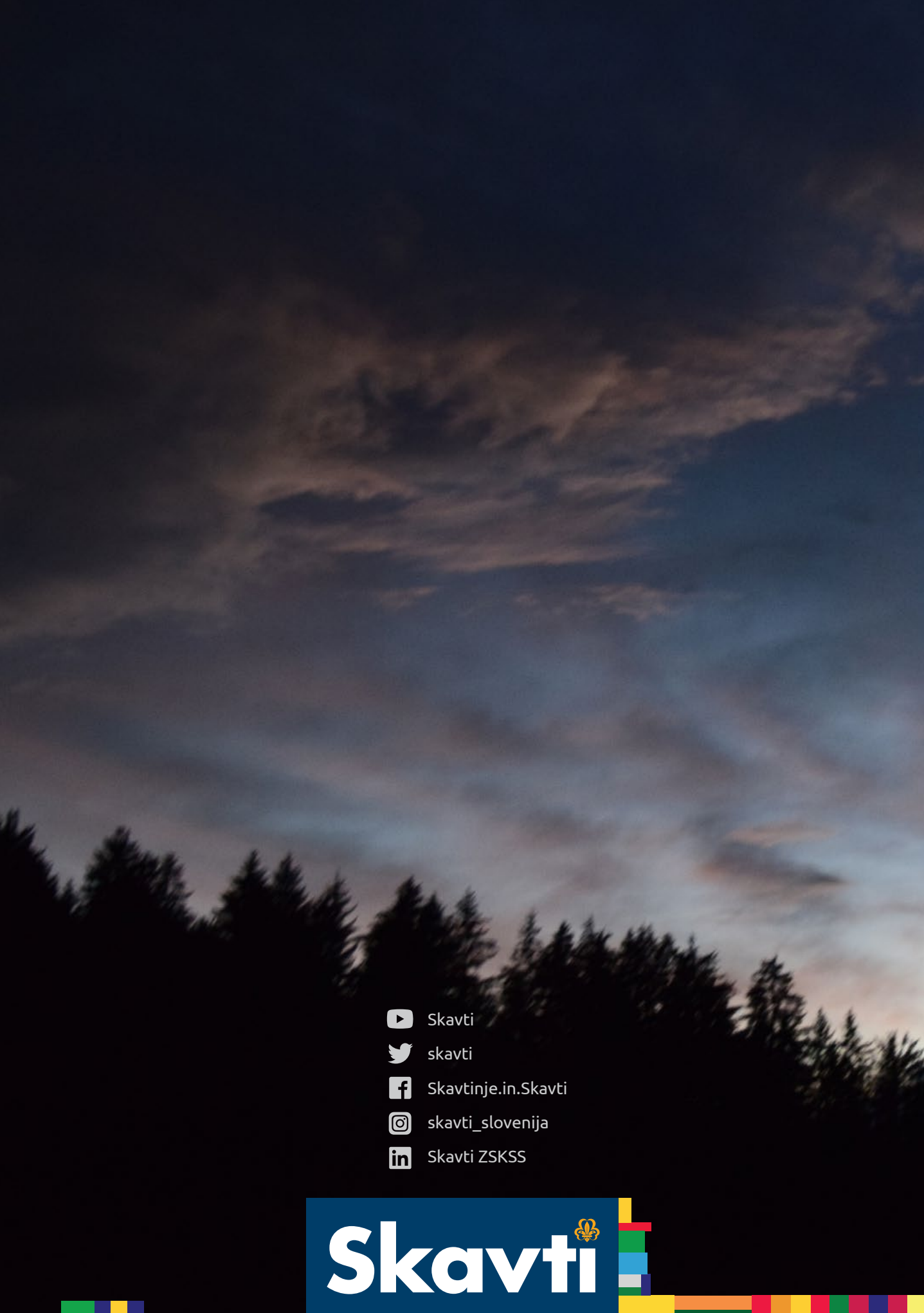

Skavti
skavti
Skavtinje.in.Skavti
skavti_slovenija
Skavti ZSKSS

Skavti